

Kaksi
uutta Hengellistä
Wirttä,

Mailman Pasten surkiasta so-
leudesta

• Ja

Herran Pasten turwallisesta
luottamisesta, heidän lunastajansa päälle,
Sumalattomain tiukkaa
vastan.

Ensimäinen:

Surkiat ajat meil' ovat 2c.

W. l. Sioittat se Jumalan lapset 2c.

Toinen:

Sielut kuin kuljette helwet. 2c.

W. l. Yks, kosto päivä taiwasa määrätty liene, 2c.

Wipurissa, 1829.

Ensimmäinen Wirsi.

W. K. Hloikat te Jumalan lapset 26.

v. 1.

Surkiat ajat meill' owat totta, Sen
 me, sen me, Wiisisti hawaita saamm'
 Saatana joukkons tans tahtopi ottaa Woi-
 ton, woiton, Ymbäri koto tain maan:
 Usko ja rakkaus lakastu täällä, Ei' ar-
 mon lapset saa rauhasa elä, Perkelen jouk-
 ko heit' ahdistä, Mutta kyll' Jesuskin wah-
 wista, Ei ol, hätää, Jesus elää. Sei-
 sokat rohkeina te joill on usko, Etpä teit'
 wahingoit suuringan tussa, Jonga teill'
 andapi mailma: Hlost huutakaat, Jesusses,
 rohkat: Wihoilliset ei meistä woiit.

Saatanall ombi nyt suur häätä kääsis,
 Tietä, tietä Wähän aika oleman, Jout-
 kons kans estäpi niin ettei pääsis Rengän,
 Rengän Jesusta seuramahan: Sen pyhän
 opin hän turhaksi tekee, Koska nyt hawai-
 tan jumalist wäkee Kohta heist' wäärin
 täällä duomitan, Kuiteng he Herrald' wah-
 wistetan, Ettei lakka, Weren sakka.
 Seisokat rohkeina te joill se.

Mailma wiha ja wainopi meitä, Waan
 ei, waan ei, Jesus myös unhotat meit':
 Riukus he juoksewat helwetin tietä Pois se,
 pois se, Että me seuraisimm' heit'. Riit-
 tos kunnia Jumalan olkon, Hän on niit
 herättän suuren jo joukon Jotka nyt uskol-
 la rohkiat, Tallawat perkelen jalkains all'
 Halleluja, halleluja. Wallitut walitut te
 joill' on usko Ukät te peljäät mailman tu-
 skaa, Jesus on kuin woiton ott'. Riittäkät
 siis, kiittäkät siis Jesusta päiwät ja yöt'.

Jesus Enll' wahwista omians aina,
 Waikk' täällä waikk' täällä Mailma pilkkapi
 meit', Wihdoin hän pilkkajat helwettin pai-
 na Ja näin ja näin Siit' puhuttelepi heit':
 Paekkat minust te perkelen lapset Ehk' kal-
 lill' werellän' olette ostett, Kuitengin hel-

wetti mielee nyt teit'. Kohta sitti' saatana
 talutta heit'; Kost he täällä, Ylpiäst' e-
 lää. Silloin ne heitetän tulisen järmeen,
 Ruin armotomat täällä' oliwat meillen Wai-
 ka me rakkautt' osotim' heill Siell' on it-
 tu, huuto, parku Kiroukset kiukku ja woi.

v. 5.

Silloin manhurukat wast' suurella kuns-
 niall' Seisoo, seisoo Wastan wainojitans
 Gott' silloin, katumat waihiall' waiwall',
 Endist', endist' Kirottun hulluhuttans: O!
 Kuinga wietimme kalliin sen ajan, Jong' e-
 dest saamme nyt helwettis majan Miksi me
 olim' verk'len teura, Pilkkaisim' ain pyhän
 seura, Kuin saa tawan, Waan me wai-
 wan: Miksi me mailmas ollesam' wielä,
 Pidim' heit' pilkkana, nauruna siellä, Ja
 en itseem' tundeneet; Duomat suuttui, Ur-
 mo puuttui, Helwettin suu aukeni meill'.

v. 6.

Meit' he nyt hulluksi huutawat puustas,
 Mutta, mutta Katsos Kuing' lopulda Eän
 Kost he seisowat helwetin tustas, Eikö
 eikö Heille sitti' toisin jo näy Hullut ne o-
 wat Kuin turmele itsens Urmons pois tuh-
 lawat wetawät päällens, Helwetin waiwan
 Kaubian kipun, Ruumasa liekis walitus-
 itkun, Woi, woi outoo Surkeet' muotoo.
 Nyt te kull' olette röykyt ja rohtiat, Mie-

leştänn uljaat ja wahwat ja wiifat; Ru-
tengin wiimeiseld' sanotte: Menott hullut!
Hulludenna pidimme taiwahan tien.

v. 7.

Woi teitä surkiat mailman lapset! Miks
te, miks te, Jumalan hyljätette? Perke-
len pauloisa olette rohkeet, Ja niin, ja
niin, Niikanne kulutatte: Eäll' tawall' hyl-
jätte iloisen taiwaan, Jtsenne syöksette hel-
wettin waiwaan, Ja ette kuitengan luule
niin, Suruttomudesa pysytt' kiin. Niika
tule, Niika tule, Ett' maasa kansalle ah-
distus lange, Pelwosta tähtyvi kuimetta
sangen, Jhmiset duomion waiwoisa, Sil-
loin te kans, Niiden seas Kirollette its-
jänne.

v. 8.

Wuoria huudatte langemaan päällenne,
Woi woi, woi woi Rauheutta hullutta wiel:
Jos ette tul' julmalisuden tielle, Niin teit',
niin teit' Perkele hukutta siellä; Me juma-
liset waan seisomme rohlian', Sillä me
olemme ottan' tien oikian Koste emme seu-
rannet ennen teit' Toiwonne wastan te löy-
dätt' meit', Saiwaas kirkkään', Onnest rik-
kaan', Rauheest' te hämmästytt' mailman
lapset! Mututta jot' ette uskoa tainnet,
Eäällä wiel' yhdesä eläisänn', Eylis, huo-
w, Raikis paiois. Mutuat ne jumaliset!

Ryyl' HERa wissisti tulepi wiimein,
 Noutaan, noutaan Omians totiansa. Sil-
 loin kaike' yhdesä joukosa mennän, Pyhä
 hurssat D, mingä riemun he saa! Kosk'
 Jesus asetta oikiaall' kädell', Ja itse huu-
 lapi forkioll' äänell': Isäni sunatut tul-
 kat tänn'. Ryyl' se jo karsette eläisänn,
 Uhdistusta. Pilkaa, tustka; Waan eipä
 se wahingoittanut teitä, Mä edestänne it'
 karsein myös näitä, Jopa nyt taimas au-
 teni noin. Muistakat niit', Gloittakat siit',
 Lunastajaks ett tulin teill'.

Joudu riennä jo Jesu Christ' ra-
 kas! Lopei, lopei' Mailman pahuus kaike'
 täällä, Pyhä ne huokawat jokaitses, pai-
 kas, Tahto, tahto Enkänäs asua siellä.
 Sinnepä minäkin terran myös tulen,
 Waikka wiel' milläkin tawalla kuolen,
 Kuitengin kirkastett' nostesan', Weisata
 häisä saan karitsan, halleluja, halleluja.
 Wahwista Jesu waan loppuuni asti, O-
 pet' ain' sotimaan taitawammasti, Sitte
 me lähden juur rest'ast', Eng' pelk' kuol-
 loo, Jesus elo, Waikka waipuis taimas
 ja maa.

S o i n e n .

W. P. O's kosto, päivä taivasa määrätty liene 20.

v. 1.

Sielut kuin kuljette helmetin tietä, Jo!
Katsokat kuitengin eteenne waan,
Kuin olett' Jesuksest' ollehet ulkon, Ja
tallannet werensä jalkainne all', Ah wält-
täkät tääll', Tait ijät saatt' siell', Maat'
helmetin liekistä karmetten pääll'.

v. 2.

Ei Jumal armahda HERRA HERRA
huutawia, Waan hänen tahtonsa seura-
wia. Ei hän anna itsiäns pillata kawe-
wan, Waan syökse ne mene maan kado-
tukseen. Ja siellä he saa Ain nautita,
Sitä etsikön ajallans etsittyä.

v. 3.

Woi teitä mailman maatunet marcat,
Kuin ette helmetin tulda karta! Koff ette
nyt taistele wiinamäes, Ett' suingan saa
weisat myös karitsan häis, Rusa taistel-
jat, Ain' saawat weisat, Ja juopua lu-
tuden mehusta.

Woi teitä! mailman hekumas te rieh-
hutti, Ja ette siis ymmärrä synnin mielä:
Te olette itsenne kuolettan kurjat, Ja
Jesuksen armon pois hyljätte: Ja niitä-
llin niin, estä pyhdätte, Jotk' Jesukses
riippumat päivät ja yöt.

Woi Christillishden woiman pois kieltä-
jät Jong waajos te kulsitte kadotuksen tiet'
Nimi teill' oimbi nyt Christityn totta Nutt'
ette huol' waaria siitä oitta, Kuing' Je-
sus sais, Isän ja Hengen kans, Min' a-
suu ja lewät ja hallita teis.

Ah heluiset andakat leitänne nostaa,
Nyt synnin ja kuoleman pahasta suost:
Kost' Jesus teit kolkutta, ottakat waari,
Ja andakat armonsa saada sia Kuin joh-
datta miel, Pois helmetin tiel', Ett' Je-
sukes kuolemaan autuden tiell'.

